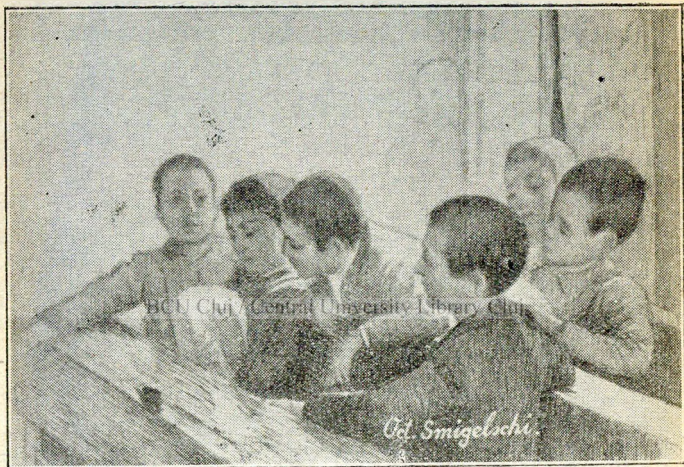

133502

Biblioteca Poporală a „Asociațiunii”

Anul XVI. Nr. 141. Noemvrie 1926.

Vine Crăciunul

piesă de teatru pentru copii, în 2 acte

de

Elena C. Sporea

Cu note de Kiriac și ilustr. de Oct. Smigelschi

Editura „Asociațiunii”. Sibiu, strada Șaguna 6.

Prețul Lei 5.—

„ASOCIAȚIUNEA pentru literatura română și cultura poporului român”

Intemeiată la 1861.

PREȘEDINTE DE ONOARE :

M. S. Regele FERDINAND I.

Prezident activ :

Vasilie Goldiș

Vice-prezident I :

Dr. Oct. Russu.

Vice-prezident II :

Dr. Gh. Preda.

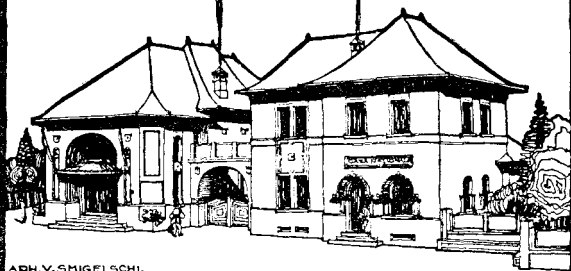
Comitetul central al „Asociațiunii” numără 50 de fruntași din toate păturile societății românești.

E de datoria fiecărui bun român să sprijinească „Asociațiunea”, abonând publicațiile ei și înscriindu-se de membru.

Taxele de membru sunt următoarele :

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna	Lei 5000 —
Membru fondator al „Asociațiunii”, odată pentru totdeauna	„ 1000 —
Membru pe viață al „Asociațiunii”, odată pentru totdeauna	„ 500 —
Membru activ al „Asociațiunii”, anual	„ 50 —
Membru ajut al „Asociațiunii”, anual	„ 10 —

PROIECT DE
CAȘA NAȚIONALĂ

ARH. V. SMIGELSKI.

Biblioteca Poporală a „Asociațiunii”

Anul XVI.

No. 141.

1926.

Vine Crăciunul

piesă de teatru pentru copii, în 2 acte

de

Elena C. Sporea

Cu note de *Kiriac* și ilustr. de *Oct. Smigelschi*.

Editura „Asociațiunii”, Sibiu, strada Șaguna 6.

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201504466

Moș Crăciun.

Versuri de St. Crucianu

Muzica de D. G. Kiriac

Rar și liniștit.

p

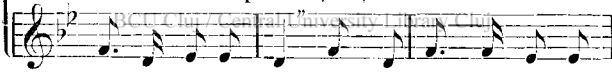

1. Moș Cră - ciun cu ple - te dal - be A so -
2. Din bă - trâni se po - ve - ste - ște Că'n tot
3. Moș Cră - ciun cu ple - te dal - be În - co -

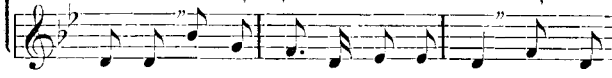
p

sit de prin nă - meți Și a - du - ce da - ruri
a - nul ne - gre - șit Moș Cră - ciun, pri - beag so -
tro vrei să a - puci? Ți - aș cân - ta flo - ri - le

mul - te Pe la fe - te și bă - eți Moș Cră -
se - ște Nici o - da - tă n'a lip - sit Moș Cră -
dal - be Da - c'aș ști că nu te duci Moș Cră -

ciun! Moș Cră - ciun!
ciun! Moș Cră - ciun . . .
ciun! Moș Cră - ciun!

Persoanele:

Invățătorul — tinăr, venit de curând în comună.

Elevii, cari au rol sunt toți
din cursul inferior, din clasele
primare.

Vasilică,	cl. I,	orfan de părinți.
Ionel,	cl. I,	copil de băcan.
Petrișor,	cl. II,	copil de măcelar.
Mitică,	cl. II,	copil de brutar.
Niculiță,	cl. II,	copilul unui negu- stor de lemne.
Dan,	cl. II,	copil sărac, orfan de tată.
Viorel,	cl. III,	copilul unui bogătaș.
Marin,	cl. III,	un copil mai mărișor.

Bunica

Mărioara

Traian

(o bătrână lucrătoare)

fetiță de 6—7 ani

copil de 4—5—6 ani

frații lui

Vasilică.

Actul I.

SCENA I.

SCENA reprezintă o sală de clasă, în care băncile sunt așezate cam într'un colț, nu chiar în fund, ca să se poată vedea elevii dintr'o parte, nu chiar în față.

Copiii stau în picioare și cântă „Moș Crăciun cu plete dalbe”

Invățătorul în fața lor, bate tactul. Cântecul începe înainte de ridicarea cortinei.

SCENA II.

(Copiii sunt plini de bucurie . . . le râd ochii.)

Ionel. Ce frumos e cântecul ăsta!

Invățătorul. Îți place, Ionel?

Petrișor. Și mie, domnule!

Mai mulți. Și mie! . . . și mie!

Invățătorul. Și de ce vă place vouă cântecul ăsta, copii? . . . Ia să spuie Niculiță!

Niculiță. Pentrucă ne aduce aminte de Moș Crăciun!

Învățătorul. Dar ție, Petrișor . . . de ce-ți place?

Petrișor. Pentrucă Moș Crăciun ne aduce jucărele!

Mitică. (Cu veselie). Și pom! . . . domnule învățător! . . .

Dan. (Mai vesel) Și bomboane! . . .

Mitică. (În culmea bucuriei.) Și mergem cu colinda și cu steaua! (Toți sunt veseli și bucuroși, numai Vasilică stă trist și supărat, gata să plângă.)

SCENA III.

Învățătorul. (Uitându-se peste bănci, vede pe Vasilică supărat și-și oprește privirea asupra lui.) Dar tu . . . Vasilică! . . . ce stai așa de supărat? (Lui Vasilică îi dau lacrimile.)

Învățătorul. Ce ai, ce ți s'a întâmplat? (Merge către Vasilică). Te-a supărat, cineva? . . . Ia vino 'ncoace! (Vasilică începe să plângă.)

Învățătorul. (Din ce în ce mai blajin) Vasilică . . . vino și-mi spune ce ai? (Va-

silică se apropie de învățător în hohote de plâns; ceilalți copii rămân înmărmuriți.)

Învățătorul. (Il ia lângă el, îl mângăie și-l întreabă stăruiitor.) Spune Vasilică . . . ți-a făcut cineva ceva? De ce plângi?

Vasilică. (Plângând.) Nu mi-a făcut nimeni nimica . . . domnule învățător!

Învățătorul. (Tot mai prietenos.) Atunci de ce plângi așa de tare? . . . te doare ceva? . . . spune, Vasilică?!

Vasilică. Nu, domnule, nu mă doare nimic.

Învățătorul. Atunci ce este? . . . Ce ai?

Vasilică. (Potolindu-și plânsul.) La noi nu vine Moș Crăciun.

Învățătorul. Cum se poate? . . . De unde știi tu lucrul ăsta? . . .

Vasilică. Știu de anul trecut . . . Moș Crăciun merge numai pe la copii cu părinți . . . și noi n'avem părinți.

Învățătorul. (Foarte muiat.) Cine ți-a spus ție că Moș Crăciun nu merge la copii fără părinți?!

Vasilică. Bunica noastră ai bătrână, care îngrijește de noi.

Invățătorul. Și câți sunteți voi acasă?

Vasilică. Trei, domnule învățător!

Invățătorul. Ceilalți sunt mai mari decât tine?

Vasilică. Nu, domnule învățător... sunt mai mici... un frate și o soră.

Invățătorul. (Ispititor.) Cine vă cumpără vouă ce vă trebuie?

Vasilică. Bunica... ea face ciorapi... și coase pe la doamne... și cu ce câștigă, cumpără ce ne trebuie.

Invățătorul. De mbrăcat cine vă mbracă?

Vasilică. Toț bunica... Când duce lucru',... capătă și hăinuțe vechi dela doamnele, cari au copii.

Invățătorul. (Mângăindu-l cu bunătate) Nu mai plânge, Vasilică... lasă, că anul acesta vine, Moș Crăciun și la copiii fără de părinți. Fii numai cumiște și ai să vezi că vine Moș Crăciun și la voi... (Se îndreaptă spre un copil mai mare.)
Marine,... mergi tu cu Vasilică să se spele pe obraji de lacrimi. (Vasilică și Marin ies de pe scenă.)

SCENA IV.

(Copiii ceilalți rămân adânc mișcați.)

Invățătorul. (Sărbătorește) Copii! . . . ce ziceți voi de bietul Vasilică?

Petrișor. Ne e milă de el, domnule învățător!

Mitică. (Cu compătimire.) Săracu Vasilică!... eu am să-i dau și lui din bomboanele și jucărelele pe cari mi le-o aduce Moș Crăciun.

Niculiță. Și eu, domnule învățător!

Mai mulți. Și eu . . . și eu . . .

Invățătorul. Bravo, copii! Văd c'aveți inimă bună . . . Dar ați auzit voi ce spunea bietul Vasilică . . . Ei sunt trei și bunica lor e bătrână!

Mai mulți. Da, domnule!

Invățătorul. Atunci ce trebuie să faceți voi?

Niculiță. Să le ducem și lor.

Invățătorul. Ce să le duceți?

Viorel. Jucărele!

Mitică. Și bomboane!

Învățătorul. Bine copii . . . dar ce credeți voi c'ajută mult la patru guri lipsite . . . dacă le dăm noi jucărele și bomboane . . . acum, când e frig . . . și când trebuie lemne . . . și haine groase?

Mai mulți. Nu, domnule învățător!

Învățătorul. Atunci ce trebuie să facem noi? (Toți copiii stau cu mâinile întinse gata să răspundă).

Niculiță. (Nerăbdător.) Spun eu, domnule!

Învățătorul. (Uitându-se peste bănci îl arată pe Niculiță!) Ia să spue . . . Niculiță!

Niculiță. Să-i ducem lemne și haine.

Mitică. Și pâine.

Petrișor. Și carne!

Ionel. Și zahăr.

Învățătorul. (Mișcat de purtarea și vorba copiilor.) Bravo copii, văd că ați simțit și ați înțeles cu toții durerea lui bietu' Vasilică! . . . (Ispititor.) Dar de unde veți avea voi toate astea? . . .

Petrișor. (Cu nerăbdare.) Spun eu, domnule!

Învățătorul. Ia să vedem, ce ne spune Petrișor . . .

Petrișor. (Incepe rar și respicat.) Avem să spunem acasă ce s'a întâmplat cu Vasilică . . . și atunci . . . are să li se facă milă și părinților noștri. Ei au să ne dea ce-or avea și ce-or putea . . . iar noi avem să-i ducem lui Vasilică.

Invățătorul. Foarte frumos și foarte bine a spus Petrișor. Părinții voștri să vă dea ce vor putea și voi să mergeți să duceți lui Vasilică . . .

Mai mulți. Da, domnule!

Invățătorul. (Din ce în ce mai prietenos.) Tu ce crezi că ai să-i duci, Mitică?

Mitică. (Cu naivitate.) Vre-o pâine, domnule . . . că noi avem brutărie.

Invățătorul. Foarte bine. Dar tu, Petrișor?

Petrișor. Eu, domnule . . . eu cred că am să-i duc carne și unsoare . . . pentru că tata e măcelar.

Ionel. (Neîntrebat.) Eu . . . am să-i duc zahăr și cafea . . . domnule . . . că noi avem băcănie.

Dan. (Cu foarte multă naivitate.) Noi am tăiat un porc mare . . . și am s'o rog pe

mama să-mi dea o bucată de cârnat, să-i duc lui Vasilică.

Invățătorul. Foarte frumos din partea lui Dan . . . el e gata să-și împartă bucătura cu bietul Vasilică . . . Dar tu Niculiță? ce ai să-i duci?

Niculiță. Eu, . . . domnule. poate c'o să-i duc niște lemne . . . fiindcă tata e negustor de lemne.

Invățătorul. (Cu satisfacție.) Bravo, Niculiță! lemnele au să-i prindă foarte bine lui Vasilică.

Invățătorul. (Mirat de ținuta lui Viorel, care stă pe gânduri.) Dar tu, Viorel? Ce stai așa pe gânduri? . . . Nu ne spui nimic?

Viorel. (Tresărind cam încurcat, c'a fost surprins.) Ba da . . . domnule . . . mă gândeam . . . s'o rog pe mama, să-mi dea hainele și ghetele, cari ne-au rămas nouă mici, să le duc lui Vasilică . . . fratelui și sorioarei lui.

Invățătorul. Foarte bine, Viorel. (Cu ton din ce în ce mai convingător.) La câți dintre voi nu vor fi stând haine și ghetete . . . uitate prin dulapuri . . . și alți copii

tremură și duc lipsa lor. (Cu ton ispitor.)
Dar unde aveți să v'adunați voi . . .
ca să mergeți toți odată . . . că așa ar
fi frumos?!

Câțiva dintre copii. La școală, domnule!

Invățătorul. (Incântat.) Să trăiți copii . . .
foarte bine v'ați gândit! . . . Așa să
faceți! . . .

(Cortina cade.)

Actul II.

SCENA reprezintă o cameră sărăcăcioasă. În fund un pat cu așternut țărănesc și sărăcăcios. În mijlocul camerei, cătră public, o măsuță scundă, cu două scăunele în iur. Dintr'o parte a scenei este intrarea, iar de cealaltă parte e un cuptor sau o sobă, cu o lumină foarte slabă.

La gura sobei stau, pe scăunele, bunica și Mărioara; Traian stă în picioare, lângă bunica.

Pe peretele de dincolo de sobă e pusă icoana. Odaia este luminată numai dela foc. Bunica face la ciorap, la gura sobei, stând pe scăunele. Traian și Mărioara sunt îmbrăcați sărăcăcios, în haine vechi, subțiri, de vară.

SCENA I.

Mărioara. Bunicuțo, iar mi s'au rupt ghetetele . . . mâine, când'oiu merge

după apă . . . o să-mi intre zăpadă în ele.

Bunica. (Amărâtă, o mângăie și-i spune.) Lasă . . . fata bunicuții . . . că săptămâna asta gată bunica lucru' . . . și atunci îți câștigă altele.

Traian. Ai să-mi aduci și mie, bunicuțo ?

Bunica. (Indurerată, îl mângăie și pe el.) Aduce buna . . . dacă capătă . . . (oftează.) . . . Of! . . . dragii bunicăi . . . cum nu pot lucrà mai mult și mai repede . . . să le pot cumpără ce le trebuie!?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SCENA II.

Vasilică. (Vine de afară, plin de zăpadă, cu cele din urmă vreascuri în brațe.) Bunicuțo, știi că iar s'au gătat lemnele?

Bunica. (Plină de mâhnire.) Știu, dragul bunicăi . . . știu . . . (Își face cruce, ridicând ochii cătră icoană.) Doamne! nu ne lăsă . . . dă-ne sănătate, să le putem îndura pe toate! (Cade pe gânduri, sprijinind coatele pe genunchi, cu capul între palme.)

Vasilică. (Luând-o de gât, pe la spate, cu amândouă mâinile, o mângăie gingaș.) Lasă, bunicuțo . . . nu fi supărată . . . mâine

mai adun eu vreascuri, să ai cu ce face focul . . . (vesel) că acuma avem vacanță . . . că vine Crăciunul.

Bunica. (Tot mai îndurerată.) Da, dragii bunei . . . vine Crăciunul . . . dar numai pe la copii cu părinți . . .

Vasilică. (În ton plin de încredere.) Ba nu . . . bunicuțo . . . anul ăsta vine Moș Crăciun și pe la copii fără de părinți . . . așa mi-a spus . . . domnul învățător.

Bunica. (Mai îndurerată.) Bine ar fi . . . să fie așa . . . dar eu nu cred . . . de când v'au murit părinții pe la voi n'a mai venit niciodată.

Vasilică. (Stăruitor.) Vine, bunicuțo . . . dac'a spus domnul . . . doar el știe ce spune.

Mărioara. (Foarte mirată.) Da, Vasilică . . . are să vină și pe la noi Moș Crăciun?

Vasilică. (Cu toată siguranța.) Are să vină, Mărioară.

Traian. (Cu naivitate.) Și ce are să ne aducă?

Vasilică. (Mângăindu-l pe Traian.) Asta nu mi-a spus-o domnul . . . că nici nu l-am întrebat.

(Se aude zgomot afară . . . bate cineva la ușă.

Se aud pași . . . apoi tropote de picioare.)

(Toți patru se uită spre ușă. Traian și Mărioara se ghemuesc spre bunica, speriați.)

Bunica. (Tresărind din gândurile ei, zice blajin)

Vezi . . . Vasilică . . . cine o fi nemerit la noi!

Vasilică. (Merge către ușă, deschide ușa și se trage puțin înapoi. Pe ușă intră copiii, dela școală, cu pachete în mână.)

SCENA III.

(Copiii sosiți spun „bună seara“ și se îndreaptă spre masa din mijlocul camerei.)

Mitică. (Punând pâinea pe mäsută.) Uite . . .

Vasilică . . . ți-am adus o pâine caldă.

Petrișor. (Pune pe masă un pachetel cu carne și un vas cu unsoare.) Eu . . . ți-am adus carne și unsoare . . . să-ți faci mătușica sarmale la Crăciun.

Ionel. (Punând pachetul adus pe masă.) Aici este zahăr și cafea . . . Vasilică.

Bunica. (S'a sculat dela gura sobei și a venit cu toți copiii în jurul măsuței.)

Dan. (Iși pune și el pachetelul pe masă) Aici este niște cârnaf afumat.

Niculiță. Afară este o sanie cu lemne, trimisă de tata.

SCENA IV.

Traian. (Ținând mâna pe pâine.) E caldă, bunicuțo!

Bunica. (Dumirită.) Bogda-proste, maică... bogda-proste... să trăiți, coconașii maichii... să vă dea Dumnezeu sănătate și noroc!

(Mărioara pipăe pachetele, iar Vasilică se uită buimăcit la toate.)

SCENA V.

Viorel. (În timpul acesta Viorel caută un loc unde să-și pună pachetul... în sfârșit îl găsește; pune pachetul pe patul din fund și începe să-l desfacă.) Eu am aici câte ceva pentru fiecare dintre voi... să vedem numai dacă vi se potrivesc. (Scoate o haină pentru Vasilică, o rochiță groasă de lână pentru Mărioara și niște hăinuțe groase pentru Traian.)

(Pornesc toți trei copiii cătră patul cu lucrurile sosite.)

Mărioara. (Se'mbracă cu rochița și se uită 'mprejur.) Uite, bunicuțo, ce rochiță, groasă și frumoasă.

Bunicuța. Mulțamește coconașului, Mărioară... că n'ai să mai tremuri de frig când vei merge după apă.

Mărioara. Mulțămesc, coconașule!

Vasilică. (Imbrăcat cu hăinuța adusă.) Uite, bunicuțo, de uniformă!

Bunica. Mulțamește și tu, Vasilică. (Cătră Traian.) Și tu, mititelul buneii!

Vasilică. (Dând mâna stângaci, cu Viorel.) Mulțămesc pentru haină.

Traian. (Cu haina în mână, gata s'o scape.) Mulțămesc, bogda-proste!

Bunicuța. (Ștergându-și lacrimile de bucurie.) Să vă trăiască Dumnezeu, coconașilor... că bună inimă aveți... Bogda-proste! Să vă fie Dumnezeu sănătoși părinții.

(Traian se uită la haină și încearcă să se îmbrace cu ea.)

(Cei sosiți se pregătesc de plecare, bucurându-se și ei de binele pe care văd că l'au făcut.)

Petrișor. (Dă mâna cu Vasilică.) Rămâi sănătos, Vasilică!... bună seara, mătușică!

(Ceilalți trec pe rând și dau mâna cu Vasilică, spunând „bună seara“.)

Viorel. (Dând și el mâna cu Vasilică.) Să vii pe la noi în sărbători, să ne jucăm... Vasilică! (cătră bătrână.) Așa e că ai să-l lași să vie, mătușică?

Bunica. Cum să vă jucați dumneavoastră, coconașii... c'un biet băiat sărman!?

Viorel. (Stăruitor.) Ba să vii, Vasilică! (cătră bătrână.) Doar el e colegul nostru, mătușică!

Niculiță. Să vii și la noi, Vasilică!

Ceilalți. Și la noi!

Mitică. (Plecând.) Rămâi sănătos, Vasilică!

Petrișor. Sărbători fericite!

Bunica. Să trăiți, dragii mătușii... Să vă dea Dumnezeu sănătate și noroc! (Cătră Vasilică.) Mergi de petrece pe coconași, Vasilică.

Vasilică. (Iese cu copiii afară. Cei trei rămași în casă mai spun încă odată): Bogda-proste!

SCENA VI.

Mărioara și Traian (stau împrejurul mesei, nerăbdători să capete din cecece li s'a adus. Traian e gata să scape haina căpătată, târâind-o pe jos).

Bunica. (Se uită la ei înduioșată și-și șterge lacrămile.) Dragii bunicăi . . . cum le-a purtat Dumnezeu de grije!

Traian. (Punând mâna pe pâine și scăpând haina jos.) Bunicuțo, ne dai și nouă pâine?

Bunicuța. (Ridică haina, ia cuțitul și începe să taie câte o felie de pâine.) Să vă dea buna, dragii bunicăi . . .

Mărioara. (Bucuroasă.) Și cârnat, bunicuțo!

Bunica. Nu, dragii bunicăi, cârnatul la Crăciun!

Mărioara. (Cu părere de rău.) Atunci ai să faci sarmale din carne . . . bunicuțo!

Bunica. Face buna și sarmale, dar noi trebuie mai întâiu să ne împărtășim . . . și apoi se mănă carne . . . ca să vă dea Dumnezeu noroc! Da vă dă buna . . . pâine și zahăr.

Mărioara și Traian. (Jucând de bucurie.)

Ce bine-mi pare! . . . ce bine-mi pare!

Mărioara. Bunicuțo! . . . să scot eu zahărul?

Bunica. Scoate . . . fata bunicăi.

(*Bunica* așează bucățile de pâine una lângă alta și *Mărioara* pune câte două bucăți de zahăr pe fiecare.)

SCENA VII.

Vasilică. (Vine cu un braț mare de lemne de afară.) Uite! . . . . bunicuțo, ce lemne bune . . . și să vezi câte mai sunt în ogradă!

Bunica. Ce oamenii lui Dumnezeu. Cum i-a îndreptat cel de sus la noi!

Vasilică. (Pune lemnele la sobă, apoi vine lângă *bunica* și întreabă iscoditor.) Bunicuțo . . . cine le-a spus lor să ne aducă toate astea?

Bunica. (Convingătoare.) Moș Crăciun, cine să le spună!

Vasilică. (Cu satisfacție.) Vezi, bunicuțo . . . ți-am spus eu că anul acesta merge Moș Crăciun și pe la copii fără de părinți?!

Bunica. (Il prinde de gât și îl sărută pe frunte.)
Să trăești... dragul bunicuței... vezi,
dacă ai fost cuminte și ai învățat?...
Moș Crăciun a auzit și v'a trimis atâtea
bunătași.

Vasilică. (Iscoditor.) Așa e bunicuțo, că
Moș Crăciun nu vine el, da trimite pe
alții?

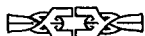
Bunica. Firește că trimite pe alții, cum
ar putea merge el pe la toate casele
cu copii?

Marioara și Traian. (Pun mâna și iau bu-
cățelele de zahăr și încep să mănânce.)

Bunica. (li vede și îi ia de mână pe amândoi.)
Stați! . . . dragii bunicăi . . . nu mâncați
. . . mai întâiu să mulțămim lui Moș
Crăciun pentru tot ce v'a trimis. Hai
să mergem toți la icoană, să dăm slavă
Domnului pentru bunătața și îndu-
rarea Lui cea mare, că numai El tri-
mite oamenilor gândul bun!

(Merg toți patru și îngenunche în fața icoanei.)

(Cortina cade.)

Sprijiți „ASTRA“ (Asociațiunea) dela Sibiiu !

Dacă vreți să aveți nutremânt *bun* sufletesc în decursul lungilor sări de iarnă, dacă țineți la ai voștri și doriți ca copiilor să le meargă bine, lărgindu-li-se câmpul vederii — apropiați-vă de „Astra“! E o societate înființată de mitropoliții Andreiu Șaguna și Al. Șt. Șuluțiu, în 1861, cu menirea de a ridica poporul românesc. Cărți minunate se pot căpăta pe lângă prețuri mici de tot! Din ele vorbesc cei mai buni scriitori de ai noștri și ne învață lucruri minunate. Căntece, povești, legende, descrieri de călătorie, ~~novele~~ ~~clipovestiri~~, sfaturi gospodărești, sfaturi pentru păstrarea sănătății, de toate găsim în cărțuțile trimise de „Astra“. Nu fiți leneși! Scrieți chiar acum, cerând un catalog și înscrieți-vă de membri. E o *datorie* românească! (Membru fondator, odată pentru totdeauna 1000 Lei; membru pe viață, odată pentru totdeauna 500 Lei; membru activ, pe an 50 Lei; membru ajutător, pe an 10 Lei). „Biblioteca populară“ a ajuns la Nr. 141 (10 broșuri, numere, plus un calendar: 50 Lei pe an, pentru membri; 70 Lei pe an, pentru nemembri), „Transilvania“, revista „Astrei“ (anul 57) 100 Lei pentru membri; 200 Lei pentru nemembri, apare lunar.

Adresa: „ASTRA“, Sibiiu, str. Șaguna 6.

BIBLIOTECA UNIV.

Intemeiată la 1861 de marii metropoliți Andreiu Șaguna dela Sibiiu și Alex Șterca-Șuluțiu dela Blaj, de frunțașii neamului nostru de atunci: Tim. Cipariu, George Barițiu, Axente Severu, cav. I. Pușcariu, baron Vasile Pop, Dr. I. Rațiu, Iacob Bologa ș. a. cu scopul de a înainta cultura poporului român prin tipărire de cărți bune și folositoare, a înființat și va înființa și susține biblioteci populare în fiecare comună, biblioteci regionale în fiecare centru de despărțământ și o bibliotecă mai mare centrală; a întemeiat și va întemeia și susține muzee regionale în centrele despărțămintelor, pe lângă un mare Muzeu Central; a ridicat și va ridica și susține case naționale în toate comunele românești; a aranjat și va aranja expoziții etnografice (de porturi, de jocuri naționale etc.), de agricultură, de grădinărit, pomărit, de copii, industriale, artistice ș. a.; a ținut și va ține conferințe și prelegeri populare; a acordat și va acorda premii și burse (stipendii); a înființat și va înființa bănci populare, cooperative ș. a.; a instruit și va instrui pe analfabeți (pe ceice nu știu ceti și scrie).

„Asociațiunea” e împărțită în despărțăminte (cercuri), iar acestea în comune sau cercuri culturale. 4 persoane pot face un cerc cultural și cere prin directorul despărțământului o bibliotecă dela

Asociațiunea „Astra”, Sibiu, Strada Șaguna 6.

Abonați publicațiile „Asociațiunii”!

„TRANSILVANIA”

Cea mai veche revistă românească din firdeal

Apare lunar.

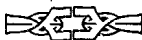
Costul abonamentului anual:

pentru membrii „Asociațiunii” . . . . . 100 Lei
pentru nemembri . . . . . 200 Lei

Abonați-vă la „Biblioteca Poporală“.

Ultimii numeri conțin următoarele:

- Nr. 134. Moartea lui Asan, povestire istorică de Ioan Al. Lăpedatu.
- Nr. 135. O șezătoare românească. (Material de citit și de cântat).
- Nr. 136. Amor și răsbunare. (Povești istorice) de Ioan Al. Lăpedatu.
- Nr. 137. Luptele lui Mihai Viteazul, povestite de el însuș.
- Nr. 138. „De cetit și răsândit“, material pentru șezătorile noastre culturale.
- Nr. 139. Calendarul „Asociațiunii“ pe anul 1927 întocmit de Horia Petra-Petrescu.
- Nr. 140. 1 Decembrie 1918, conferință pentru serbarea Unirii Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu Patria-Mamă, întocmită de Romul Simu, secretarul adm. al „Astei“.
- Nr. 141. Vine Crăciunul, piesă de teatru pentru copii, în 2 acte de Elena C. Sporea.

Cea mai răspândită publicațiune poporală **„BIBLIOTECA POPORALĂ A ASOCIAȚIUNEI“**

e îngrijită de secretarul literar al „Asociațiunii“
cu sprijinul celor mai buni scriitori pentru popor,

Costul abonamentului anual:

pentru membrii „Asociațiunii“ . . . . . 50 Lei
pentru nemembri . . . . . 70 Lei

Adresa: „ASOCIAȚIUNEA“ Sibiu, Strada Șaguna 6.

„Tipografia Poporului“, Sibiu